

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Szwecja) – George Karim/Migrationsverket

(Sprawa C-155/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 18 — Wtórne przejęcie ubiegającego się o azyl, którego wniosek jest rozpatrywany — Artykuł 19 — Wygaśnięcie odpowiedzialności — Nieobecność na terytorium państw członkowskich przez co najmniej trzy miesiące — Nowa procedura ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego — Artykuł 27 — Środki prawne — Zakres kontroli sądowej)

(2016/C 296/18)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: George Karim

Strona pozwana: Migrationsverket

Sentencja

- 1) Wykładni art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy dokonywać w ten sposób, iż przepis ten, w szczególności jego ustęp drugi, znajduje zastosowanie wobec obywatela państwa trzeciego, który po złożeniu pierwszego wniosku o udzielenie azylu w państwie członkowskim przedstawia dowód na to, że opuścił terytorium państw członkowskich na co najmniej trzy miesiące przed złożeniem nowego wniosku o udzielenie azylu w innym państwie członkowskim.
- 2) Wykładni art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 w związku z motywem 19 tego rozporządzenia należy dokonywać w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym osoba ubiegająca się o azyl może powoływać się, w ramach skargi na wydaną wobec niej decyzję o przekazaniu do innego państwa, na naruszenie normy zawartej w art. 19 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 15.6.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV/Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit

(Sprawa C-158/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zanieczyszczenie powietrza — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Dyrektywa 2003/87/WE — Pojęcie „instalacji” — Objęcie składu paliwa — Rozporządzenie (UE) nr 601/2012 — Pojęcie „paliwa wprowadzonego z instalacji”]

(2016/C 296/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV

Strona pozwana: Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit

Sentencja

- 1) Skład paliwa elektrowni węglowej taki jak ten, którego dotyczy postępowanie główne i który został opisany przez sąd odsyłający, stanowi część „instalacji” w rozumieniu art. 3 lit. e) dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1359/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r.
- 2) Artykuł 27 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 206/2014 z dnia 4 marca 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że utrata węgla będąca wynikiem naturalnego procesu samozagrzewania się węgla w czasie jego składowania w miejscu stanowiącym część instalacji w rozumieniu art. 3 lit. e) dyrektywy 2003/87 nie może zostać uznana za węgiel wprowadzony z tej instalacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München – Niemcy) – Medical Imaging Systems GmbH (MIS)/Hauptzollamt München

(Sprawa C-288/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Podpozycja 6211 3310 00 0 — Fartuchy — Płaszcz chroniący przed promieniowaniem]

(2016/C 296/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

Strona pozwana: Hauptzollamt München